

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ایی جهت گیری زندگی (خوش بینی و بد بینی) و احساس خود کهنتری (خودکم بینی) بر شادکامی معلمان زن و مرد آموزش و پرورش شهرستان ایرانشهر

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی، علوم تربیتی و علوم اجتماعی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علی عرب - دکتری روانشناسی، استادیار دانشگاه سیستان و بلوچستان

منیر زرابادی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی مقایسه ایی جهت گیری زندگی (خوش بینی و بد بینی) و احساس خود کهنتری (خودکم بینی) و بر شادمانی معلمان زن و مرد آموزش و پرورش شهرستان ایرانشهر است. این تحقیق از نظر اهداف تحقیقی جز تحقیق های بنیادی و از نظر روش و ماهیت از نوع تحقیق توصیفی- همبستگی می باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر، تمامی معلمان مدارس راهنمایی و متوسطه زن و مرد آموزش و پرورش بر شادمانی معلمان زن و مرد آموزش و پرورش شهرستان ایرانشهر می باشد، که به تعداد ۱۲۰ پرسشنامه بین آنان توزیع گردید. متغیرها با استفاده از پرسشنامه ۱۳ آیتمی جهت گیری زندگی چانگ و همکاران (۱۹۹۳) و پرسشنامه آزمون شادکامی آکسفورد دارای ۲۹ آیتمی، سنجیده شد. اطلاعات با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون توسط نرم افزار اسپاس پی اسپاس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج تجزیه و تحلیل فرضیات نشان داد که جهت گیری زندگی (خوش بینی و بد بینی) و احساس خود کهنتری (خودکم بینی) بر شادکامی معلمان زن و مرد آموزش و پرورش شهرستان ایرانشهر تاثیر دارد. و جهت گیری زندگی (خوش بینی و بد بینی) بر شادکامی معلمان زن و مرد آموزش و پرورش شهرستان ایرانشهر تاثیر ندارد. و در پایان جهت گیری زندگی (خوش بینی و بد بینی) بر احساس خود کهنتری (خودکم بینی) معلمان زن و مرد آموزش و پرورش شهرستان ایرانشهر تاثیر دارد.

کلمات کلیدی:

جهت گیری زندگی، احساس خود کهنتری، شادکامی، معلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1841287>

